

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia.....2010 r.

w sprawie postępowania dotyczącego przyznawania odszkodowań i zwrotu kosztów zaopatrzenia w wyroby medyczne funkcjonariuszom Służby Więziennej

Na podstawie art. 118 ust. 15 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. Nr 79, poz. 523) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) przełożonych właściwych do przyznawania odszkodowania;
- 2) tryb, terminy i sposób ustalania:
 - a) przysługującego odszkodowania z tytułu wypadku lub choroby, zwanego dalej „odszkodowaniem”,
 - b) wysokości odszkodowania za utracone lub zniszczone przedmioty osobistego użytku, jak również przedmioty służące do wykonywania obowiązków służbowych, z wyjątkiem pojazdów samochodowych oraz wartości pieniężnych,
 - c) zwrotu kosztów zaopatrzenia w wyroby medyczne będące przedmiotami ortopedycznymi i środki pomocnicze.

§ 2. 1. Kierownik jednostki organizacyjnej Służby Więziennej, zwany dalej „organem odszkodowawczym”, jest przełożonym właściwym do przyznawania odszkodowań oraz zwrotu kosztów zaopatrzenia w wyroby medyczne będące przedmiotami ortopedycznymi i środki pomocnicze w stosunku do:

- 1) funkcjonariusza Służby Więziennej, zwanego dalej „funkcjonariuszem”, który pełnił stale służbę i pobierał uposażenie w dniu wypadku albo w dniu ustalenia przez komisję lekarską stopnia uszczerbku na zdrowiu

wskutek choroby, w podległej mu jednostce organizacyjnej Służby Więziennej, zwanej dalej „jednostką organizacyjną”;

- 2) funkcjonariusza, który pełnił ostatnio służbę w podległej mu jednostce organizacyjnej, jeżeli stopień uszczerbku na zdrowiu wskutek wypadku lub choroby został ustalony po zwolnieniu ze służby lub śmierć wskutek wypadku lub choroby nastąpiła po zwolnieniu ze służby.

2. Organem odszkodowawczym właściwym do przyznawania odszkodowań i zwrotu kosztów zaopatrzenia w wyroby medyczne będące przedmiotami ortopedycznymi i środki pomocnicze funkcjonariuszowi zajmującemu wyższe stanowisko kierownicze w Służbie Więziennej jest przełożony, o którym mowa w art. 63 ust. 2 ustawy o Służbie Więziennej.

§ 3. Organ odszkodowawczy wszczyna postępowanie w sprawie przyznania odszkodowań:

- 1) z urzędu;
- 2) na podstawie wniosku funkcjonariusza lub innej osoby uprawnionej do otrzymania odszkodowań.

§ 4. 1. Organ odszkodowawczy bada i ocenia sprawę na podstawie całokształtu dowodów oraz oświadczeń funkcjonariusza, innych osób uprawnionych do odszkodowania lub osób będących świadkami zdarzenia, które stało się podstawą do wszczęcia postępowania w sprawie ustalenia prawa do odszkodowania.

2. Jeżeli organ odszkodowawczy, do którego złożono wniosek o wszczęcie postępowania w sprawie ustalenia prawa do odszkodowania, jest niewłaściwy w sprawie, niezwłocznie przekazuje ten wniosek do organu właściwego z jednoczesnym powiadomieniem o tym fakcie wnioskodawcy.

§ 5. 1. Organ odszkodowawczy wszczyna postępowanie z urzędu w razie:

- 1) śmierci funkcjonariusza w okresie pełnienia służby wskutek wypadku pozostającego w związku z pełnieniem służby albo wskutek choroby powstałej w związku ze szczególnymi właściwościami lub warunkami służby;
- 2) doznania przez funkcjonariusza w okresie pełnienia służby uszczerbku na zdrowiu lub szkody w mieniu określonym w § 1 pkt 2 lit. b, wskutek wypadku lub choroby, o których mowa w pkt 1.

2. W razie śmierci funkcjonariusza organ odszkodowawczy jest obowiązany ustalić wszystkich członków pozostałej po nim rodziny uprawnionych do odszkodowania.

§ 6. 1. W razie ustalenia, że wypadek, któremu uległ funkcjonariusz, jest wypadkiem pozostającym w związku z pełnieniem służby, a choroba powstała w związku ze szczególnymi właściwościami lub warunkami służby, organ odszkodowawczy kieruje funkcjonariusza do komisji lekarskiej podległej ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, zwanej dalej „komisją lekarską”, w celu ustalenia stopnia uszczerbku na zdrowiu wskutek tego wypadku lub choroby.

2. W razie śmierci funkcjonariusza organ odszkodowawczy zwraca się niezwłocznie do komisji lekarskiej z wnioskiem o ustalenie, czy śmierć funkcjonariusza pozostaje w związku ze służbą wskutek wypadku lub choroby.

3. W razie złożenia wniosku o odszkodowanie przez członka rodziny zmarłego funkcjonariusza organ odszkodowawczy niezwłocznie zwraca się do komisji lekarskiej o ustalenie, czy śmierć funkcjonariusza jest następstwem wypadku pozostającego w związku z pełnieniem służby albo choroby powstałej w związku ze szczególnymi właściwościami lub warunkami tej służby.

§ 7. 1. Organ odszkodowawczy wszczyna postępowanie na wniosek członków rodziny uprawnionych do odszkodowania albo funkcjonariusza, jeżeli:

- 1) śmierć funkcjonariusza lub uszczerbek na jego zdrowiu wskutek wypadku lub choroby, o których mowa w § 5 ust. 1 pkt 1, nastąpiły po zwolnieniu ze służby;
- 2) stan zdrowia funkcjonariusza uległ pogorszeniu w związku z wypadkiem lub chorobą, które spowodowały ustalony poprzednio uszczerbek na zdrowiu.

2. Przepisy § 6 stosuje się odpowiednio.

§ 8. Jeżeli w związku z wypadkiem, któremu uległ funkcjonariusz, jest prowadzone postępowanie karne, a wynik tego postępowania może mieć wpływ na uprawnienia funkcjonariusza lub członków jego rodziny do odszkodowania, organ odszkodowawczy może zawiesić wydanie decyzji w sprawie odszkodowania do czasu zakończenia postępowania karnego, o czym powiadamia się osoby zainteresowane.

§ 9. Prawo do odszkodowania należnego funkcjonariuszowi ustala się na podstawie:

- 1) orzeczenia komisji lekarskiej, stwierdzającego procentowy stopień uszczerbku na zdrowiu funkcjonariusza powstały wskutek wypadku lub choroby, z tytułu której przysługuje odszkodowanie;
- 2) protokołu powypadkowego, sporządzonego przez komisję powypadkową działającą zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 118 ust. 14 ustawy o Służbie Więziennej.

§ 10. 1. Prawo do odszkodowania należnego małżonkowi zmarłego funkcjonariusza ustala się na podstawie:

- 1) orzeczenia komisji lekarskiej, stwierdzającego związek śmierci funkcjonariusza ze służbą wskutek wypadku lub choroby, z tytułu których przysługuje odszkodowanie;
- 2) protokołu powypadkowego, o którym mowa w § 9 pkt 2;
- 3) odpisu skróconego z aktu małżeństwa.

2. Prawo do odszkodowania należnego pozostałym członkom rodziny funkcjonariusza ustala się na podstawie dokumentów wymienionych w ust. 1 pkt 1 i 2 oraz zaświadczenia właściwego organu emerytalnego, stwierdzającego spełnienie przez te osoby warunków do uzyskania renty rodzinnej po zmarłym funkcjonariuszu.

§ 11. 1. Prawo do odszkodowania za szkody poniesione wskutek utraty, całkowitego zniszczenia lub uszkodzenia w związku z wypadkiem przedmiotów osobistego użytku, jak również przedmiotów służących do wykonywania obowiązków służbowych, a także wysokość tego odszkodowania lub zwrotu kosztów zaopatrzenia w wyroby medyczne będące przedmiotami ortopedycznymi i środki pomocnicze ustala się na podstawie:

- 1) protokołu powypadkowego, o którym mowa w § 9 pkt 2;
- 2) innych dowodów przedstawionych przez funkcjonariusza lub osobę uprawnioną do odszkodowania, w tym w szczególności, rachunków, oświadczeń, zeznań świadków, zgody przełożonego na wykorzystanie przedmiotów funkcjonariusza służących do wykonywania obowiązków służbowych.

2. Organ odszkodowawczy może w celu ustalenia wysokości odszkodowania za szkody poniesione wskutek utraty, całkowitego zniszczenia lub uszkodzenia,

w związku z wypadkiem, przedmiotów osobistego użytku, jak również przedmiotów służących do wykonywania obowiązków służbowych powołać rzeczoznawcę lub biegłego.

§ 12. 1. Organ odszkodowawczy wydaje decyzję w sprawie odszkodowania oraz zwrotu kosztów zaopatrzenia w wyroby medyczne będące przedmiotami ortopedycznymi i środki pomocnicze w ciągu 14 dni od dnia:

- 1) otrzymania orzeczenia komisji lekarskiej;
- 2) wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji oraz zebrania wszystkich niezbędnych dokumentów.

2. Decyzję doręcza się, za potwierdzeniem odbioru, osobom, których ona dotyczy.

§ 13. 1. Odwołanie od decyzji organu odszkodowawczego wnosi się na piśmie do organu wyższego stopnia – za pośrednictwem organu, który wydał decyzję – w terminie 14 dni od dnia jej otrzymania.

2. Organ odszkodowawczy przesyła niezwłocznie całość posiadanych w sprawie akt do organu wyższego stopnia.

3. Organ odszkodowawczy, jeżeli uzna odwołanie w całości za słuszne, może zmienić lub uchylić zaskarżoną decyzję. W tym wypadku odwołaniu nie nadaje się dalszego biegu.

4. Od decyzji organu wyższego stopnia przysługuje odwołanie do sądu właściwego w sprawach prawa pracy i ubezpieczeń społecznych.

§ 14. 1. Wpłaty odszkodowań określonych w § 1 pkt 2 lit. a i b oraz zwrot kosztów zaopatrzenia w wyroby medyczne będące przedmiotami ortopedycznymi i środki pomocnicze dokonuje się w terminie 14 dni od dnia wydania decyzji o ich przyznaniu.

2. Odszkodowania określone w § 1 pkt 2 lit. a i b oraz zwrot kosztów zaopatrzenia w wyroby medyczne będące przedmiotami ortopedycznymi i środki pomocnicze przysługujące osobom małoletnim wypłaca się do rąk ich przedstawiciela ustawowego.

§ 15. Sprawy wszczęte, lecz niezakończone przed dniem wejścia w życie rozporządzenia, prowadzi się na podstawie przepisów niniejszego rozporządzenia.

§ 16. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 13 sierpnia 2010 r.

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

UZASADNIENIE

Rozporządzenie jest wykonaniem upoważnienia zawartego w art.118 ust. 15 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 o Służbie Więziennej.

Rozporządzenie określa przełożonych właściwych do przyznawania odszkodowania, tryb, terminy i sposób ustalania:

- a) przysługującego odszkodowania z tytułu wypadku lub choroby pozostającej w związku z pełnioną służbą,
- b) wysokości odszkodowania za utracone lub zniszczone przedmioty osobistego użytku, jak również przedmioty służące do wykonywania obowiązków służbowych, z wyjątkiem pojazdów samochodowych oraz wartości pieniężnych,
- c) zwrotu kosztów zaopatrzenia w wyroby medyczne będące przedmiotami ortopedycznymi i środki pomocnicze.

Dotychczas problematyka ta była regulowana rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 29 grudnia 1995 r. w sprawie trybu przyznawania i wypłaty odszkodowań przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą w Służbie Więziennej (Dz. z 1996 r. Nr 5, poz. 37 z późn. zm.), które zostało wydane na podstawie art. 14 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o odszkodowaniach przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą w Policji (Dz. U. Nr 53, poz. 345 z późn. zm.). Ustawa z dnia 26 kwietnia 1996 r. o Służbie Więziennej odsyłała w zakresie odszkodowań do ww. ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r.

Zgodnie z ustawą z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej całość zagadnień związanych z odszkodowaniami w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą w Służbie Więziennej jest regulowana na podstawie tej ustawy, w tym wysokość i sposób obliczania przysługującego odszkodowania i zwrotu kosztów zaopatrzenia w wyroby medyczne będące przedmiotami ortopedycznymi i środki pomocnicze, o których mowa w rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 29 sierpnia 2009 r. w sprawie świadczeń gwarantowanych z zakresu zaopatrzenia w wyroby medyczne będące przedmiotami ortopedycznymi oraz środki pomocnicze (Dz. U. Nr 139, poz. 1141).

W rozporządzeniu w zakresie trybu, terminów i sposobu ustalania odszkodowania nie dokonano zmian w stosunku do dotychczasowych przepisów. Dodano przepisy dotyczące trybu zwrotu kosztów zaopatrzenia w wyroby medyczne będące przedmiotami ortopedycznymi i środki pomocnicze w rozumieniu przepisów wydanych na podstawie art. 31d ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2008 r. Nr 164, poz. 1027, z późn. zm.), w wysokości udziału własnego nier refundowanego przez Narodowy Fundusz Zdrowia, zgodnie z art. 118 ust. 12 ustawy o Służbie Więziennej.

W związku z odrębnym uregulowaniem odszkodowań w ustawie o Służbie Więziennej, rozporządzenia wejdzie w życie z dniem wejścia w życie tej ustawy.

Rozporządzenie nie jest objęte prawem Unii Europejskiej.

Rozporządzenie nie zawiera przepisów technicznych, w związku z czym nie podlegało procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.), projekt został umieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie internetowej Ministerstwa Sprawiedliwości. Żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania nad prowadzonymi pracami.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje rozporządzenie.

Projekt rozporządzenia dotyczy funkcjonariuszy Służby Więziennej.

2. Wyniki przeprowadzonych konsultacji.

Projekt rozporządzenia został przesłany w ramach konsultacji społecznych do: Forum Związków Zawodowych, Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych, Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność” oraz Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa.

Uwagę do rozporządzenia zgłosił wyłącznie Niezależny Samorządny Związek Zawodowy Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa, który zaproponował włączenie do stałego składu komisji powypadkowej przedstawiciela Związku, wskazanego przez właściwy Zarząd Okręgowy. Uwaga nie została uwzględniona, bowiem sposób powoływania, skład i tryb postępowania, a także właściwość komisji powypadkowej regulują odrębne przepisy, wydane na podstawie upoważnienia zawartego w art. 118 ust. 14 pkt 1 ustawy o Służbie Więziennej. Natomiast przedmiotowe rozporządzenie wydawane jest na podstawie art. 118 ust. 15 ustawy o Służbie Więziennej i dotyczy wyłącznie przełożonych i trybu, terminu i sposobu ustalania odszkodowań i zwrotu kosztu zaopatrzenia w wyroby medyczne, nie zawiera natomiast upoważnienia do ustalania składu komisji. W związku z powyższym uwaga zgłoszona przez Związek nie dotyczy kwestii mających zostać uregulowanych w przedmiotowym rozporządzeniu, dlatego nie została uwzględniona.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych.

Projektowane rozporządzenie nie wpłynie na sektor finansów publicznych, w tym nie spowoduje konieczności wydatkowania dodatkowych środków z budżetu państwa.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy.

Przedstawione w projekcie rozporządzenia rozwiązania prawne nie będą

miały wpływu na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym także na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

6. Wpływ rozporządzenia na sytuację i rozwój regionalny.

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

7. Wskazanie źródeł finansowania.

Koszty związane z wejściem w życie projektowanego rozporządzenia pokrywane będą z wydatków bieżących więziennictwa.